

Draží bratři,

Píši Vám tento dopis, abych vyjasnil některé své osobní postoje a postoje našeho sboru, které vznikly v církvi po konferenci AC v Nymburce. Opakovaně mě někteří bratři vyzývali k tomu, abych se omluvil za své postoje a postoje našich delegátů, kteří se konference účastnili. Přestože si nemyslím, že jsem já, [REDAKCE] nebo kdokoli z delegátů udělali cokoli špatného, chci se tímto dopisem omluvit všem delegátům, kteří se konference zúčastnili. Nechtěl jsem vyvolat žádné rozdělení v církvi, ale pouze jsem chtěl poukázat na určité nedostatky, které dlouhou dobu v církvi jsou a o kterých se mlčí. Mrzí mě způsob jakým se nyní mluví o tom, co se na konferenci událo. Možná, že někdo z Vás by to byl schopen říci jinak, ale já osobně ne. Nechci se tím v žádném případě vykrotit ze zodpovědnosti. Přestože to mohlo být řečeno jinak, jsem rád, že to rozhýbalo určitou diskusi, která, věřím, že bude směřovat k novému hledání Boží přítomnosti a Jeho vedení pro celou naši církev. V žádném případě se nechci přit o pravdu, ale pouze toužím po tom, aby naše denominace mohla být platformou pro to, co chce Bůh v této zemi dělat.

S politováním musím říct, že celá věc se posunula úplně někde jinde, než by měla být a to do nějaké teologické rozepře o pět úřadů. Já za sebe můžu říct, že vím, k čemu mě Bůh povolal - to je zakládat sbory a pomáhat církvi být misijně orientovanou. Jsou lidé, kteří to nazývají apoštolskou službou, jsou takoví, kteří mi říkají evangelista, jsou takoví, kteří mi říkají, že jsem dobrý pastor a ještě jiní mi říkají, že jsem prostě vůdce. Mě vůbec nesejde na tom názvu, ale na obsahu. Víam, že se můžeme přit o název, ale alespoň v mém případě je pro mě svatou věcí obsah, protože tam někde uvnitř mě je něco Božího. Je to oheň, který hoří pro dobrou věc. A tím jsou ztracené duše.

Tento dopis nepíšu proto, abych změnil nějaké své postoje nebo odvolával své učení, ale pouze proto, abych Vám vysvětlil, co mě vedlo k tomu, že jsem jednal tak, jak jsem jednal. Chci, abychom se navzájem učili přijímat jeden druhého. Bratří, chci Vás pouze poprosit, zkuste se dívat hlouběji než pouze na to, jak mě vidíte vystupovat na podiu. Možná, že ten oheň, který hoří ve mně, někdy někoho vyděsí nebo popálí, ale není to nic záměrného. Bylo mi velice smutno, když jsem se po konferenci dozvěděl různé pomluvy, které začaly o mně a našem sboru chodit. Dozvěděl jsem se, počínaje od toho, že jsme spolu ze Slezskou oblastí chtěli převzít moc až po to, že se údajně [REDAKCE] měl na konferenci prohlásit biskupem. Lidská a zvláště letniční fantazie v této oblasti nezná meze. Můžete si být jisti, že víam k čemu mě Bůh povolal a vedení denominace to určitě není. Nechci odejít z církve a ani neplánujeme a nikdy jsme neplánovali žádné zákulisní jednání s žádným jiným sborem.

Když bych se měl ještě vrátit ke konferenci, tak nám bylo vytýkáno chování našich delegátů. Takřka polovička našich delegátů byli lidé, kteří přišli do AC ze Slova života. Tito lidé zažili těžkou manipulaci a těžký duchovní nátlak ze strany bývalých vedoucích Slova Života a dnes jsou velice citliví na manipulaci a nátlak, který se někdy v církvi vede, byť pro dobrou věc jako je ústava církve. Jsem hrdý na naše delegáty, protože to jsou lidé, kteří nenaletí jen tak něčemu, ale jsou jako berojští, kteří zkoumají, ptají se a chtějí se dobrat ke kořenu pravdy. Někdy pro mě jako vedoucího sboru není jednoduché přesvědčit naše vedoucí, aby se někde pohnuli, ale když to pochopí a uvidí, že to je dobrá věc, tak jsou ochotní za náš sbor i zemřít, protože mu věří z celého srdce. Pokud Vás jejich chování pobouřilo, odpusťte nám a snažte se nesoudit na první pohled, ale dívat se do hloubky. Naše motivy nejsou špatné, jsme rádi, že jsme v denominaci a nechceme odcházet. Pokud by tomu bylo jinak, tak už dávno jsme venku. Já se osobně modlím o to, abychom se mohli stejně jako v Německu a mnoha dalších zemích světa otevřít dalším charismatickým sborům, které mnohdy hledají nějaké zastřešení. Pouze z důvodu naší úzkoprsosti zůstávají izolováni a odděleni. Sním o tom, že jednou naše denominace bude zralá na to, aby se mohla otevřít pro mnohé další sbory. Chci, abychom se

nevyhraňovali, ale naopak, abychom se otevřeli a byli skutečným obrazem Kristova těla v této zemi.

Nechci tímto dopisem rozpoutat žádnou emailovou válku a dávám na zvážení každému z Vás, co s tím dopisem uděláte, ale jeho cílem je říct „odpusťte“ pokud jsme se Vás jakkoli dotkli a dovoluňte nám žít vedle Vás přesto, že jsme jiní. Já chci hledat cesty k Vám a chci se od Vás učit a přijímat napomenutí, ale prosím Vás moc o totéž. Všechna proroctví, které byla v AC prezentována a která nějakým způsobem mluví o dnešní situaci, jsou většinou interpretována jednostranně, ale to v nich není. Žádné z těchto proroctví nemluví o tom, kde je pravda, včetně toho posledního z konference. Každé z těchto proroctví jde brát oboustranně. Snažím se hledat cesty k Vám a proto Vám píši tento dopis, ale dělejte prosím Vás totéž. Nechci vyhledávat chyby a maličkosti na jiných bratrech, ale přátelé, neděje se přesně to, co říkal František na konferenci v tom proroctví vůči mně a našemu sboru. ? Prosím ÚR, aby zvážila jestli člověk, který dle mého názoru se přímo rouhá proti Bohu, když na svých internetových stránkách nazývá Katrin Kulmanovou, Claudia Fraidzona, Anacondiu a mnoho dalších falešnými učiteli a jejich hnutí pokládá za cizí oheň, jiného ducha a jiné evangelium, se může honosit jménem poradce ÚR AC. Ano píši o Alešovi Francovi a prosím tímto brněnský sbor, aby zvážil, zda tento bratr má skutečně být členem staršovstva sboru. Pokud ÚR i staršovstvo sboru souhlasí s učením Aleše, pak to je vaše věc, ale znova Vás prosím vyvíňte nějaký tlak, aby Aleš přímo nenapadal věci, které jsou pro jiné svatou věcí (konference s Anacondiou) a aby nepsal do časopisu své články. Pokud se tak nestane, budeme muset z důvodu našich členů, kteří tento časopis rovněž čtou, psát reakce na tyto články a tím vším ještě víc rozvíříme diskusi.

Doufám, že jste pochopili tón tohoto dopisu, pokud jsem se někoho dotknul omlouvám se a prosím Vás dovoluňte nám pracovat v AC na získávání hříšníků pro Krista. Nechceme rozbíjet denominaci, ale vy ji nerozbíjejte tím, že budete vést tažení proti nám.

Pastor AC